

2008. szeptember 3., szerda

11. véleménye szerint a mérlegelési jogkörre a közigazgatási jog általános elvei szerint meghatározott jogi korlátok is vonatkoznak, amint azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata megállapította, és e jogkör nem lépheti túl a Bizottság által a fent említett, 2002. március 20-i közleményében ismertetett korlátokat;
12. megismétli aggodalmát azzal az indokolatlan és túl hosszú – gyakran több évig elhúzódó – időtartammal kapcsolatban, amelyet a Bizottság a jogsértési eljárások lefolytatása és lezárása esetén igénybe vesz, és megismétli elégedetlenségét annak gyakori példáival kapcsolatban, hogy a tagállamok nem tesznek eleget az Európai Bíróság határozatainak; úgy véli, hogy ez aláássa a közösségi jogrendszer kialakításának és következetes alkalmazásának hitelességét, és hiteltelenné teszi az EU célkitűzéseit;
13. ismételten hangsúlyozza a tagállamok központi szerepét a közösségi jogszabályok helyes alkalmazása tekintetében és kiemeli azt a tényt, hogy a közösségi jogszabályok gyakorlati alkalmazása meghatározó abban, hogy az Európai Unió jelentősége növekedjen saját polgárai szemében;
14. felkéri a Bizottságot, hogy állítsa össze azon tagállamoknak a jegyzékét, amelyek jogszabályai nincsenek összhangban a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével, és határozza meg, milyen intézkedéseket tesz ezzel kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy saját kiváltságaival összhangban fogantossáson azonnali intézkedéseket minden olyan esetben és minden olyan tagállamban, ahol az irányelv átültetése vagy végrehajtása nem felel meg a jogszabályoknak, illetve a Bíróság jogalkotásának;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja meg a 2004. január 1-jén elfogadott és 2007. január 1-jén hatályba lépett német jogszabályt annak megállapítása érdekében, hogy összhangban van-e a munkaidőről szóló irányelv valamennyi rendelkezésével és az Európai Bíróság valamennyi vonatkozó ítéletével; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság megvizsgálja az említett irányelv végrehajtásának részleteit;
16. megjegyzi, hogy a Bizottság a közelmúltban vizsgálta felül a jogsértési eljárásokra vonatkozó iránymutatásait; e dokumentum alapján úgy értelmezi, hogy a határozatok jegyzékét előzetesen az állandó képviselők és a tagállamok rendelkezésre bocsátják, és hogy a jogsértésekről elfogadott határozatokról sajtóközleményeket adnak ki a hivatalos elfogadás napján; megjegyzi azonban, hogy még nem rendelkeztek a Parlament vagy a Parlament felelős bizottságainak tájékoztatásáról;
17. ismételten megerősíti a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy mindenre kiterjedően tájékoztassa a Parlamentet – és különösen a Parlament Petíciós Bizottságát – a jogsértési ügyekkel kapcsolatos határozatokról, az eljárás valamennyi szakaszában;
18. hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 230. cikke alapján a Parlament a Tanácsra és a Bizottságra vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek szerint jogosult keresetet benyújtani a Bíróságnál, és hogy a Szerződés 201. cikke értelmében a Parlament jogosult a Bizottság tevékenységének ellenőrzésére;
19. a fentiek fényében sürgeti továbbá az összes tagállamot, hogy a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó valamennyi szabályt hűen alkalmazzák, arra az elvre alapozva, hogy bármilyen kétség esetén a jog azon értelmezése élvez elsőbbséget, amely a munkavállalók egészségére és biztonságára nézve a legkedvezőbb (*in dubio pro operario*);
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai ombudsmannak.

A nők és férfiak közötti egyenlőség – 2008

P6_TA(2008)0399

Az Európai Parlament 2008. szeptember 3-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségről – 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (2) bekezdésére és 141. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,

2008. szeptember 3., szerda

- tekintettel a Bizottság 2008. január 23-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2008” című jelentésére (a továbbiakban: az egyenlőségről szóló bizottsági jelentés) (COM(2008)0010), és az előző évek éves jelentéseire (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071 és COM(2007)0049),
- tekintettel a Bizottság 2006. március 1-jei, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010)” című jelentésére (COM(2006)0092),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiához kapcsolódó program (2001–2005) létrehozásáról szóló, 2000. december 20-i 2001/51/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen 16. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a brüsszeli Európai Tanács által 2006. március 23–24-én elfogadott, nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,
- tekintettel a tagállamok nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikáért felelős miniszterei által 2005. február 4-én elfogadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a munka, a család és a magánélet összeegyeztetéséről szóló, 2004. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a nők bevándorlása: a bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unióban a fogyatékkal élő nők helyzetéről szóló, 2007. április 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről (2006–2010) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Unióban a fiatal nők számára a családi élet és a tanulmányi időszak összeegyeztetését lehetővé tevő intézkedések bevezetésére vonatkozó szabályozási keretről szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2007” című, 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a nők iparban betöltött szerepéről szóló, 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió vidéki területein a nők helyzetéről szóló, 2008. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a börtönben lévő nők különleges helyzetéről és a szülők bebörtönzésének a társadalmi és a családi életre gyakorolt hatásáról szóló 2008. március 13-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottság által a nemek közötti bérszakadékról 2007. március 22-én elfogadott véleményre,

⁽¹⁾ HL L 17., 2001.1.19., 22. o.

⁽²⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 492. o.

⁽⁴⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

⁽⁵⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 742. o.

⁽⁶⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.

⁽⁷⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 112. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0423.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0019.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0094.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0102.

2008. szeptember 3., szerda

- tekintettel az európai szociális partnerek által a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban 2005. március 22-én elfogadott cselekvési keretre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0325/2008),
- A. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség az EU alapelve, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Unió Alapjogi Chartája is elismer; mivel a területen elért jelentős előrelépések ellenére számos egyenlőtlenség marad a nők és férfiak között;
- B. mivel a nők elleni erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályá és egyben az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés, amely nem ismer földrajzi, gazdasági vagy társadalmi határokat; mivel riasztóan magas az erőszak áldozatává vált nők száma;
- C. mivel a „nők elleni erőszak” kifejezés minden, a női nemmel szemben alkalmazott, testi, szexuális vagy lelki sérülést vagy szenvedést okozó, illetve arra alkalmas erőszakos cselekményeket magában foglal, beleértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszerítést vagy a személyes szabadság megsértését – akár nyilvánosan, akár a magánéletben történik;
- D. mivel szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem az emberi jogok elfogadhatatlan megsértése, és a modern rabszolgaság egy formája, amely szorosan kapcsolódik más bűnözési formákhoz, és amely nagymértékben gátolja a nemek közötti egyenlőség biztosítása érdekében tett erőfeszítéseket;
- E. mivel a munkaerőpiacon a rugalmas vállalkozói politika előmozdítása nem követheti elsősorban a vállalkozások és a közigazgatás igényeit, hanem mindenekelőtt a férfiak és nők számára családi kötelezettségeik felelősségteljes teljesítéséhez szükséges időt kell figyelembe vennie;
- F. mivel az európai foglalkoztatási stratégiában nem maradnak a nemekkel kapcsolatos specifikus iránymutatások és esélyegyenlőségi pillér sem;
- G. mivel a nemek között a foglalkoztatásban megmutatkozó szakadék azt jelzi, hogy mind mennyiségi, mind pedig minőségi szempontból tartós egyenlőtlenség áll fenn a nők és férfiak között;
- H. mivel a bérszakadék 2003 óta tartja a 15 %-os szintet, és csak egy százalékponttal csökkent 2000 óta;
- I. mivel nem szűnik a nők és a férfiak közötti ágazati és munkahelyi szegregáció, sőt bizonyos országokban növekszik;
- J. mivel a nők döntéshozatali folyamatokban való részvétele a nemek közötti egyenlőség döntő mutatója; mivel a vállalatokban és az egyetemeken a női vezetők jelenléte továbbra is alacsony szintű, a női politikusok és kutatók száma pedig csak nagyon lassan nő;
- K. mivel még mindig sztereotípiák uralkodnak a nők előtt nyitva álló oktatási és foglalkoztatási lehetőségek vonatkozásában, ami elősegíti az egyenlőtlenségek fennmaradását;
- L. mivel a növekedés serkentésére és a szociális piacgazdaság előmozdítására irányuló lisszaboni célok csak akkor teljesíthetők, ha teljes mértékben kiaknázzák a nők munkaerő-piaci potenciálját;
- M. mivel fennáll a veszélye a „kényszerű” részmunkaidőnek, különösen a nők esetén, ami azt jelenti, hogy a megfizethető gyermekfelügyeleti rendszer hiányában gyakran kényszerűségből döntenek e mellett;

2008. szeptember 3., szerda

- N. mivel számos kihívás és nehézség jobban érinti a nőket, mint a férfiakat, nevezetesen a foglalkoztatás minősége, a „kisegítő” élettársak helyzete az olyan területeken, mint a mezőgazdaság, a halászat és a kis családi vállalkozások, a munkahelyi egészség és biztonság, az anyák védelme, valamint esetükben a szegénység magasabb kockázata;
- O. mivel mind a férfiak, mind a nők foglalkoztatása alacsonyabb a vidéki területeken; mivel emellett a nők nagy része sosem vállalt aktív szerepet a hivatalos munkaerőpiacon, és ezáltal munkakeresőként sem kerültek nyilvántartásba vételre és nem szerepelnek a munkanélküliekről szóló statisztikákban sem, amely különleges anyagi és jogi problémákat okoz a szülési és betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése, a szociális biztonsághoz való hozzáférés kérdésében, valamint válás esetén; mivel a vidéki térségeket kedvezőtlenül érinti a magas színvonalú munkalehetőségek hiánya;
- P. mivel a jelek szerint romlik a nők bizonyos csoportjainak helyzete, akik több halmozott nehézséggel és kockázattal, valamint kettős megkülönböztetéssel szembesülnek, különös tekintettel a fogyatékkal élő nőkre, az eltartottakért felelős nőkre, az idősebb nőkre, a kisebbséghez tartozó és bevándorló nőkre;
- Q. mivel még mindig jelentős különbség van a nők és a férfiak helyzete között a szakmai környezet minőségéhez kapcsolódó egyéb dimenziókban, például a munka és a magánélet összeegyeztetése, a szakértelmet nem teljes mértékben kiaknázó munkaszervezési módok, illetve a munkahelyi egészség és biztonság terén; mivel a gyermeket nevelő nők foglalkoztatási rátája nem haladja meg a 62,4 %-ot, míg a férfiaké 91,4 %; mivel a nők munkaerő-piaci részvételét nagyrészt, és egyre növekvő mértékben még mindig a részmunkaidős munkavégzés jellemzi (2007-ben az EU-27 tagállamaiban 31,4 %, míg a férfiaknál ez az arány csupán 7,8 %; az összes részmunkaidős dolgozó 76,5 %-a nő), mivel a nők gyakrabban írnak alá határozott időtartamú munkaszerződéseket is (15,1 %, azaz egy százalékponttal többben, mint a férfiak); mivel a hosszú távú munkanélküliség továbbra is lényegesen gyakoribb a nőknél (4,5 %) mint a férfiaknál (3,5 %);
- R. mivel a nőket, különösen a 65 évnél idősebbeket a férfiakhoz képest fokozottabb mértékben fenyegeti a szegénység veszélye (21 %, ami 5 százalékponttal meghaladja a férfiak arányát);
- S. mivel a szakmai, családi és magánélet összeegyeztethetősége továbbra is megoldatlan kérdés a nők és a férfiak számára is;
- T. mivel a szociális partnerek fontos szerepet játszanak a férfiak és nők közötti egyenlőséggel kapcsolatos cselekvések meghatározásában és hatékony megvalósításában európai, nemzeti, regionális, ágazati és vállalati szinten;
- U. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának és megteremtésének elengedhetetlen feltétele a családi és háztartási feladatkörök férfiak és nők közötti megosztása, különösen a szülői és apasági szabadság kihasználása révén; mivel diszkriminatív, és a nőket hátrányos helyzetbe kényszeríti a munkaerőpiacon az, hogy a szülési és szülői szabadság nem számít bele a munkában töltött teljes időszakba;
- V. mivel a gyermek- és idősgondozási szolgáltatásokhoz, valamint az egyéb eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés létfontosságú a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, illetve az oktatásban és a szakképzésben való részvétele szempontjából;
- W. mivel a strukturális alapokról szóló rendeletek rögzítik, hogy a tagállamok és a Bizottság biztosítja a nők és férfiak közötti egyenlőséget, valamint hogy az alapok végrehajtásának különböző szakaszaiban elő kell segíteni a nemi szempont integrálását;
1. üdvözli az egyenlőségről szóló fent említett bizottsági jelentést, és megismétli a nők és a férfiak közötti esélyegyenlőség politikájának kettős természetét az EU szintjén: egyrészt a nők és férfiak közötti egyenlőség biztosítása valamennyi politikai területen (a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése), másrészt pedig a nőkkel szembeni megkülönböztetés csökkentésére irányuló célzott intézkedések, ideértve a tudatosságnövelő kampányokat, a bevált gyakorlatok cseréjét, a polgárokkal folytatott párbeszédet, valamint a köz- és magánszféra közötti partnerségek kezdeményezéseit;

2008. szeptember 3., szerda

2. hangsúlyozza a nőkkel szembeni erőszak leküzdésének fontosságát a férfiak és nők közötti egyenlőség megvalósítása érdekében; összehangolt fellépésre szólítja fel a tagállamokat és a Bizottságot ezen a területen; sürgeti a Bizottságot, hogy mérlegelje a nőkkel szembeni erőszak leküzdésére irányuló új intézkedések bevezetésének lehetőségét;
3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy közös erőfeszítéssel vegyék fel a harcot a szervezett bűnözéssel és a csempészhalózatokkal szemben, valamint közösen vezessenek be a prostitúció iránti kereslettel szemben új jogi, igazgatási, oktatási, szociális és kulturális intézkedéseket;
4. felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét;
5. úgy ítéli meg, hogy helyi, nemzeti és uniós szinten a nők döntéshozatalban való részvétele nem elégséges; ezért felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és a politikai pártokat, hogy a helyzet javítása érdekében vegyenek fontolóra határozott fellépéseket; e tekintetben megjegyzi, hogy a választási kvóták alkalmazása pozitív hatással van a nők képviseletére;
6. rámutat a nők politikai és döntéshozatali részvétele, valamint a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom tevékenységeiben való szerepvállalásuk közötti összefüggésre; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ilyen részvétel előmozdítására irányuló intézkedéseket;
7. hangsúlyozza a nők aktív szakszervezeti szerepvállalásának fontosságát a nők munkahelyi védelméhez és a nekik járó jogosultságok biztosításához kapcsolódó feladatok tekintetében;
8. megjegyzi annak fontosságát, hogy a nők képesek legyenek a szexuális és reprodukív jogaik feletti ellenőrzés hathatós gyakorlására; ezért támogatja azokat az intézkedéseket és fellépéseket, amelyek a nők szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javítására irányulnak, és jobban tájékoztatják őket jogaikról és a rendelkezésre álló szolgáltatásokról;
9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a nemek közötti esélyegyenlőség valamennyi szociális, foglalkoztatási és szociális biztonsági politika – különösen a rugalmas biztonság stratégiája – terén történő általános érvényesítése érdekében, illetve hogy lépjenek fel a megkülönböztetés minden formája ellen;
10. támogatja az Európai Szociális Alapban és a PROGRESS 2007–2013 programban szereplő intézkedéseket, melyek javítják a nők munkaerő-piaci helyzetét és segítik a diszkrimináció felszámolását;
11. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az elmúlt néhány évben nem történt előrelépés a nemek közötti bérszakadék kérdése terén; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék stratégiáikat és fellépéseiket ezen a területen, és szükség esetén a szociális partnerekkel együttműködve állapítsák meg a helyzet javítását szolgáló új intézkedéseket, illetve a meglévő intézkedések végrehajtásának új megközelítéseit; e tekintetben támogatja az esélyegyenlőséggel foglalkozó tanácsadó bizottságnak azt a javaslatát, amely szerint fokozni kell a fizetések ellenőrzésére és a bérszakadék megszüntetésére alkalmas cselekvési terv elkészítésére vonatkozó munkáltatói kötelezettséget szabályozó európai jogalkotást; hangsúlyozza, hogy összehangolt fellépésre van szükség, különösen az európai növekedési és munkahely-teremtési stratégia új ciklusának összefüggésében és a rugalmas biztonság közös elveit illetően;
12. aggodalmának ad hangot a nők hátrányos munkaerő-piaci helyzete miatt, amelynek következtében kevesebb egyéni jogosultságot tudnak szerezni a nyugdíj és egyéb szociális juttatások vonatkozásában, különösen azokban a rendszerekben, ahol ezek a jogok elsősorban az érdekelt hozzájárulásaitól vagy a foglalkozásból származó jövedelmétől függenek; felhívja ezért a tagállamokat, hogy hozzanak hatékony intézkedéseket a különböző szektorokban a szociális előírásoknak való megfelelés és a munkavállalói jogok érvényesülésének garantálása érdekében, biztosítva ezáltal a munkavállalók, különösképpen a nők megfelelő jövedelmét, a munkahelyi biztonsághoz és egészséghez való jogot, a szociális védelmet és a szakszervezetek szabadságát, és a férfiak és nők közti munkahelyi megkülönböztetés megszüntetésének előmozdítását;

2008. szeptember 3., szerda

13. felkéri a tagállamokat, hogy támogassák a Bizottságot a tagállami intézkedések végrehajtásának ellenőrzésében, amelynek célja annak felmérése, hogy tiszteletben tartják-e az egyenlőség alapelvét különösen a jogosultságok, valamint a nyugdíj- és a szociális biztonsági rendszer tekintetében;
14. felkéri a közösségi intézményeket és a tagállamokat, hogy február 22. napját nyilvánítsák az „egyenlő munkabér nemzetközi napjának”;
15. aggodalmának ad hangot egyrésztől amiatt, hogy tartósan nincs összhangban a nők és férfiak oktatási szintje, holott a nők teljesítménye jobb, mint a férfiaké, másrésztől pedig a munkaerő-piaci helyzet miatt, ahol a nők a férfiakhoz képest alacsonyabb béreket kapnak, munkájuk bizonytalanabb, és szakmai előmenetelük is lassabb; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel e helyzet okait, és találjanak rá megoldást;
16. javasolja a tagállamoknak, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a diákokkal szembeni egyenlő bánásmód előmozdítására, és hozzanak intézkedéseket az oktatásban érvényesülő, nemi alapú munkahelyi szegregáció ellen, mivel az óvodai és általános iskolai oktatásban a női tanárok aránya jóval meghaladja a középiskolában tanító nők arányát, ahol több a férfi tanár, és amelynek nagyobb a társadalmi és anyagi megbecsültsége;
17. javasolja a Bizottságnak, hogy fontolja meg a tudományos és műszaki pályák nők és férfiak körében történő népszerűsítésére irányuló intézkedések elfogadását ezen ágazatok szakemberkínálatának növelése és a felmerülő kereslet kielégítése érdekében;
18. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak további intézkedéseket a nők munkaerő-piacra való belépésének és munkaerő-piaci részvételének – különösen az olyan alulreprézantált területeken, mint a csúcstechnológiai, a kutatási, a tudományos és a mérnöki iparág –, valamint a nők foglalkoztatása minőségének javítása érdekében, különösen az élethosszig tartó tanulás és képzés többszintű programjain keresztül; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ennek megvalósítása érdekében használják fel az európai strukturális alapokat;
19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet a kisegítő élettársak helyzetére, az olyan területeken mint a mezőgazdaság, a halászat és a kis családi vállalkozások, mind a nemek közötti egyenlőség szempontjából, mind pedig arra való tekintettel, hogy a nők a férfiakhoz képest kiszolgáltatottabb helyzetben vannak; felszólítja a Bizottságot, hogy a közvetett diszkrimináció megszüntetése, az egyenlő bánásmódra irányuló tevőleges kötelezettség megteremtése és a kisegítő élettársak jogi helyzetének javítása érdekében haladéktalanul nyújtson be a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló 86/613/EGK irányelv⁽¹⁾ módosítására irányuló javaslatot;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a megosztott felelősségvállalás jogi konstrukcióját a nők jogai teljes körű elismerése érdekében az agrárszektorban, továbbá a megfelelő védelem és munkájuk elismerésének biztosítása érdekében a szociális biztonság terén;
21. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a nők vállalkozói szellemét az ipari ágazatban, és nyújtsanak pénzügyi támogatást és szakmai tanácsadást, valamint megfelelő képzést a nőknek a vállalat-alapításához;
22. felszólítja a tagállamokat, hogy kísérik különös figyelemmel, az önálló tevékenységet folytató nők számára rendelkezésre állnak-e anyasági létesítmények;
23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak külön figyelmet azon munkavállalók növekvő számára, akik formálisan önálló tevékenységet végeznek, a valóságban azonban a „gazdaságilag függő helyzetben lévő munkavállalók” közé tartoznak;
24. felszólítja a tagállamokat, hogy ismerjék el azon vállalkozásokat, amelyek aktívan fellépnek a nők és férfiak közötti egyenlőség támogatása, a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésének előmozdítása, valamint az e téren bevált gyakorlatok terjesztése érdekében;

(1) HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

2008. szeptember 3., szerda

25. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy részesítsék előnyben a nők kiszolgáltatottabb csoportjait és fordítsanak különleges figyelmet rájuk, különös tekintettel a fogyatékkal élő, az eltartottakért felelős, az idősebb, a kisebbséghez tartozó és bevándorló, valamint a bebörtönzött nőkre, és dolgozzanak ki a szükségleteiknek megfelelő, célzott intézkedéseket;
26. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre a fogyatékkal élő nők támogatásához szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé váljon számukra az előmenetel a társadalmi, szakmai, kulturális és politikai élet azon területein, ahol jelenleg még igen alacsony számban vannak képviseltetve;
27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a bevándorló nők oktatáshoz és foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek előmozdítása érdekében fogadjanak el intézkedéseket a bevándorló nőket a munkaerőpiacon kétszeresen sújtó diszkrimináció felszámolására, továbbá teremtsenek kedvező feltételeket a munkaerő-piachoz történő hozzáférésük, a munka és a magánélet kiegyensúlyozása és megfelelő szakmai képzésük biztosítása tekintetében;
28. üdvözli a Bizottság és a szociális partnerek közötti konzultációt, amelynek célja a szakmai, a családi és magánélet összeegyeztethetőségével kapcsolatos jogalkotási és nem jogalkotási keretrendszer javítása; várja a konzultáció eredményeinek elemzését és az arra épülő javaslatokat, különös tekintettel a szülési szabadsággal, illetve ennek a munkában töltött teljes időszakba történő beszámításával, a szülői szabadsággal, az apasági szabadsággal, az örökbefogadás után járó szabadsággal és a gondozásra szoruló családtag után járó szabadsággal kapcsolatos javaslatokra; ezenkívül úgy véli, hogy az apasági szabadságra vonatkozó keretmegállapodás a következő kérdésekkel kapcsolatban tovább javítható: az apákat az apasági szabadság igénybevételére ösztönző intézkedések, az apasági szabadságot igénybe vevő munkavállalók jogainak megerősítése, az apasági szabadságra vonatkozó szabályok rugalmasabbá tétele, az időtartam és a járadék növelése;
29. emlékeztet arra, hogy a szakmai és a családi élet összeegyeztetésére csak az egyének szabad választásának alapelve alapján, és a különböző életszakaszok figyelembevételével kerülhet sor;
30. felszólítja a tagállamokat, hogy terjesszenek elő egyedi intézkedéseket az olyan egyenlőtlenségek leküzdésére a nők és férfiak között, amelyeket a megszakított foglalkoztatási viszony okoz elsősorban a szülési szabadság vagy a gondozásra szoruló családtag után járó szabadság miatt, valamint csökkentsék ezeknek a szakmai előmenetelre, a bérekre és a nyugdíjjogosultságokra gyakorolt negatív hatását;
31. megjegyzi, hogy a munka, a magánélet és a családi élet összeegyeztethetősége a foglalkoztatás növelésének egyik kulcsa, és a felszólítja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze és terjessze azokat a bevált gyakorlatokat, amelyek lehetővé teszik a munka és a magánélet közötti tényleges egyensúlyt és a férfiak nagyobb fokú bevonását a családi életbe;
32. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a férfiak részvételét a nemek közötti egyenlőség politikájának megvalósításában, különösen a munka és a magánélet összeegyeztetése terén;
33. felkéri a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy a barcelonai célkitűzésekkel összhangban javítsák a gyermekgondozási szolgáltatások és az eltartottak gondozási szolgáltatásainak elérhetőségét, minőségét és hozzáférhetőségét, és biztosítsák, hogy e szolgáltatások elérhetősége összeegyeztethető legyen a gyermekekért és eltartottakért felelős nők és férfiak teljes munkaidős időbeosztásával;
34. felszólítja a vállalatok felelőseit, hogy munkaerő-gazdálkodási terveikbe építsenek be rugalmas családpolitikai intézkedéseket, hogy a szakmai életút megszakítása után megkönnyítsék a munkavállalók visszatérését a munkába;
35. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét arra, hogy a szegénység egyre inkább a nőket érinti, amikor a nőket, kiváltképpen az idősebb nőket és egyedülálló anyákat a kirekesztés és a szegénység veszélyezteti; és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki intézkedéseket e tendencia megelőzésére;
36. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki képzési és végrehajtási eszközöket, amelyek segítségével valamennyi érdekelt fél képes beépíteni a nők és férfiak esélyegyenlőségén alapuló szempontokat megfelelő illetékességi körébe, beleértve a politikák nőkre és férfiakra gyakorolt egyedi hatásainak értékelését;
37. sürgeti a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy biztosítsák a meglévő eszközök hatékony alkalmazását, így a nemek közötti esélyegyenlőség általános foglalkoztatáspolitikai érvényesítéséről szóló, a Bizottság által készített kézikönyvekét;

2008. szeptember 3., szerda

38. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a közösségi programokat nemzeti, regionális és helyi szinten végrehajtó köztisztviselők képzésében a nők és férfiak közötti egyenlőség szempontjának figyelembevételét;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a lisszaboni növekedési és munkahelyteremtési stratégia végrehajtásának nyomon követése során használható mennyiségi és minőségi mutatókat, valamint megbízható, összehasonlítható és szükség esetén rendelkezésre álló, nemek szerinti statisztikákat, a nemi dimenzió figyelembe vétele és a politikák megfelelő végrehajtása és nyomon követése érdekében;
40. üdvözli a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének létrehozását és az intézet döntéshozatali szerveként működő igazgatóság tagjainak kinevezését; ugyanakkor aggodalmának ad hangot az intézet igazgatójának felvétele terén mutatkozó késlekedés miatt, és sürgeti a Bizottságot, hogy orvosolja a helyzetet;
41. felszólítja a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének segítségével a csatlakozó és a tagjelölt országokból származó adatokat és statisztikákat foglalja bele a nemek közötti egyenlőségről szóló következő éves jelentésekbe;
42. kéri a tagállamokat, hogy a sportot és az egészséges életmódot annak figyelembe vételével népszerűsítsék a lakosság körében, hogy a sportban a nők részvételi aránya alacsonyabb;
43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az állatok élelmiszer-ipari célú klónozása

P6_TA(2008)0400

Az Európai Parlament 2008. szeptember 3-i állásfoglalása az állatok élelmiszer-ipari célú klónozásáról

(2009/C 295 E/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

- A. mivel az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyv előírja, hogy a Közösségnek és a tagállamoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük az állatok kíméletére vonatkozó követelményeket a mezőgazdasági és a kutatási politika kialakítása és végrehajtása során;
- B. mivel a klónozási eljárások során a transzferált embriók és klónozott állatok túlélési aránya alacsonynak bizonyul, sok klónozott állat pusztul el élete korai szakaszában szív- és érrendszeri megbetegedések, immungyengeség, májelégtelenség, légzőszervi problémák, illetve vese- és mozgásszervi rendellenességek miatt;
- C. mivel az Európai élelmiszer-biztonsági hatóság 2008-as véleményében arra a következtetésre jutott, hogy, a klónozott állatok halálozási és megbetegedési aránya magasabb az ivaros szaporodással tenyésztett állatokénál, és a vemhesség előrehaladott szakaszában bekövetkező vetélések és rendellenességek valószínűleg hatással vannak a kihordó anyaállatok egészségére;
- D. mivel a kihordó anyaállatok és a klónozott állatok szenvedésének és egészségügyi problémáinak jelenlegi mértéke miatt az európai etikai csoport kételyének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy erkölcsileg indokolt-e az élelmiszer-ipari célból folytatott állatklónozás, és nem talált olyan meggyőző erejű érveket, amelyek igazolnák a klónozással létrehozott állatokból és utódaikból készült élelmiszerek előállítását;